

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14442

гр. София, 11.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 11.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

като разгледа дело номер **11422** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр. чл.144 АПК.

Образувано е по искане на председателя на Патентно ведомство на Република България, подадено чрез юрк. Х. С., за изменение на решение №8793/15.06.2024г. по адм.д.№11422/2023г. по описа на АССГ, като същото се отмени в частта относно присъдените на жалбоподателя „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД разноски, алтернативно същите да бъдат намалени. В искането се излага, че разноските съгласно чл.84, ал.5 от ЗМГО не се дължат от Патентно ведомство, тъй като решението за отмяна е основано на представени факти и доказателства в съдебното производство, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентно ведомство. Сочи се и че разноските следва да бъдат намалени като се присъдят такива само за един адвокат, доколкото в съдебното производство са взели участие двама. Твърди се и че определеното възнаграждение за адвокатска защита от 2000 лв. е прекомерно, защото делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Счита, че с възлагането на тези изключително високи разноски на Патентно ведомство ще бъде надхвърлена легитимната цел на националната нормативна уредба, както и ще бъде нарушен принципът на пропорционалност.

Препис от молбата е връчен на насрещната страна „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, но не е постъпило писмено становище от нея.

Административен съд София-град, след като се запозна с изложените в обстоятелствената част на молбата твърдения, обосновава следните правни изводи:

С решение №8793/15.06.2024г. по адм.д.№11422/2023г. по описа на АССГ е отменено решение № РС-136-[1] от 12.09.2023г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, като преписката е върната на ответника за ново разглеждане и произнасяне. С решението, също така, е осъдено Патентно ведомство на Република България да заплати на „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 2 550 /две хиляди петстотин и петдесет/

лева, от които 50лв. за държавна такса, 500лв. за съдебно-маркова експертиза и 2000лв. за адвокатско възнаграждение.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноси. Ответникът е подал молбата на 02.07.2024г., в 14 дневен срок, считано от 01.07.2024г., когато му е съобщено решението, т.е. в срока за обжалване на решението, поради което същата се явява процесуално допустима. По съществуващото й, съдът взе предвид следното:

По становището на председателя на ПВ, че разноси в случая не се дължат съгласно чл.84, ал.5 от ЗМГО, съдът намира, че по делото не са събрани доказателства, извън тези вече представени по административната преписка. Заключение по назначената съдебно-маркова експертиза не представлява доказателство, а изяснява възникнали по делото въпроси за които са необходими специални знания.

Съгласно чл.143, ал.1 от АПК „когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ“. Въпреки, че по делото съгласно представени пълномощни „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е било представлявано от двама адвокати - адв. А. И. и адв.Л. А., преупълномощена от първата, реално е заплатено възнаграждение в размер на 2 000 лева само на адв.И. /л.185 от делото/. Предвид това, доколкото възнаграждението е платено само на един адвокат, съдът намира, че не следва да намалява присъденото възнаграждение наполовина.

В конкретния случай се касае за процесуално представителство, защита и съдействие по административно дело без определен материален интерес, при което размерът на адвокатското възнаграждение възлиза на 1 000 /хиляда/ лева по силата на чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет. Предвидените по Наредбата размери, обаче, са само минимални такива, под които адвокатите не могат да договорят възнаграждение за оказаната от тях правна помощ, а самият размер се определя по свободно усмотрение въз основа на писмен договор с възложителя на работата. Това означава, че въпросният минимален размер не е равнозначен на обоснован и справедлив размер по см. на чл.36, ал.2 ЗА, а определянето на размера на възнаграждението като обоснован и справедлив е в зависимост от характеристиките и обема на реално и действително оказаната правна помощ и във връзка със спецификите, сложността, продължителността и предмета на конкретното производство. Уговореният и заплатен адвокатски хонорар от 2 000 лева, съдът е приел, че не е прекомерен, доколкото в съдебното производство упълномощеният адвокат А. И. е осъществила реално процесуално представителство в полза на „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, като е взела участие в проведените открити заседания, правила е доказателствени искания, изразила е становище по същество на спора, представила е писмени бележки. Т.е. присъденото от съда адвокатско възнаграждение от 2 000 лева отговаря на извършената работа от адвокат А. И., не е прекомерно по см. на чл.78, ал.5 ГПК във вр. чл.144 АПК, нито несъразмерно на оказаната правна помощ и кореспондира както с фактическата, така и с правната сложност на спора.

Относно позоваването на т.1 от Решение от 23.11.2017 г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 на СЕС, първи състав, според която „ разпоредбата на чл.101, § 1ДФЕС вр. чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат - под страх от дисциплинарно производство срещу адвоката - да договорят възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от професионална организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в по-нисък от минималния размер, би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на чл.101, § 1 от ДФЕС.“, всеки съд следва да прецени дали с оглед на конкретните условия за прилагането такава правна уредба действително отговаря на легитимни цели и дали така наложените ограничения се свеждат до това, което е необходимо, за да се осигури изпълнението на тези легитимни цели. В изпълнение на това си задължение, настоящият съдебен състав намира, че присъдената сума за адвокатска защита е правилно определена, съответства на закона и не се преследват други освен легитимни цели, да бъде възнаграден действително положения труд от адвокат А. И..

Предвид горното, се формира извод за отсъствие на основания за уважаване на молбата по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искане на председателя на Патентно ведомство за изменение на решение №8793/15.06.2024г. по адм.д.№11422/2023г. по описа на АССГ, в частта относно присъдените разноски в полза на „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в седмодневен срок съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: